

LA PORTA OBERTA

Més o menys, a l'indret nord,
i per fons la serralada,
cap vaixell i té arribada,
puix que no tenim pas port.

Però si que per la gent,
que en el poble fa arribada,
una porta dona entrada,
en forma de monument.

I perquè no sigui dit,
que no som gent mal pensada,
romandrà sempre badada,
tant de dia com de nit.

I demostrant cap i seny,
puix que no ens espanta el fred,
perquè ens vingui més de dret.

l'encarem cap al Montseny.

Per neguit de tots plegats,
una cosa és clara i certa,
i és que ara amb la porta oberta,
sempre estarem refredats.

Doncs com que dona al carrer,
sabem que no agrada gaire,
que passi el corrent d'aire,
si no és aire que convé.

Si al menys es pogués tant sols,
amb la cosa ben parlada,
tenir-la a l'hivern tancada,
que no entrés ni la pols.

O qui sap si ben parlat,
ja que la porta és d'entrada,
se'n fes una d' sortida,
i així tot solucionat.

Deixant bromes, quedi escrit,
que el que més gent atrau,
és saber que a Cardedeu,
hom s'hi troba recollit.

Perquè sàpiga tothom,
que som de pell noble i forta,
és el símbol de la porta,
que demostra tal com som.

Disposant com un tresor,
d'aquesta terra sagrada,
no la fem malaguanyada,
si podem fer un favor.

Més, si entra molta gent,
siguin uns o siguin d'altres,
que l'estimin com nosaltres,
i el poble estarà content.

ESTEVE PERICH SALA